

Fővárosi Ítéltábla

3.Bf.33/2009/7. szám

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla, mint másodfokú bíróság a 2009. év május hó 28. napján tartott nyilvános ülés alapján meghozta és kihirdette a következő

Í T É L E T E T :

A különös kegyetlenséggel elkövetett emberölés büntetének kísérlete miatt a vádlott ellen indított büntető ügyben a Fővárosi Bíróság 2009. év január hó 12. napján kihirdetett **14.B.1140/2008/10.** számú ítéletét **megváltoztatja.**

A vádlott főbüntetését 10 (tíz) év fegyházbüntetésre súlyosítja.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

A kiszabott szabadságvesztésbe beszámítani rendeli a vádlott által az elsőfokú bíróság ítéletének kihirdetésétől a mai napig előzetes fogvatartásban eltöltött időt is.

A másodfokú eljárás során felmerült 9.000,- (kilencezer) forint bűnügyi költséget vádlott köteles megfizetni az államnak.

Az ítélet ellen további fellebbezésnek nincs helye.

I N D O K O L Á S

A Fővárosi Bíróság a 2009. év január hó 12. napján kelt 14.B.1140/2008/10, számú ítéletével a vádlottat különös kegyetlenséggel elkövetett emberölés büntette miatt 7 év 6 hónapi fegyházbüntetésre és 10 év közügyektől eltiltásra ítélte.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen az ügyész súlyosításáért, a vádlott és védője enyhítésért fellebbezett.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a 2009. év február hó 13. napján kelt átiratában és képviselője a nyilvános ülésen az ügyész súlyosításra irányuló fellebbezését fenntartotta és indítványozta, hogy a vádlottal szemben indult büntetőeljárások adataival a másodfokú bíróság a tényállást egészítse ki, és a főbüntetést súlyosítsa.

A fellebbezések alapján a másodfokú bíróság a Be. 348. § (1) bekezdésében írt felülbírálati jogkörén belül megvizsgálta az elsőfokú bíróság ítéletét és az azt megelőző bírósági eljárást és megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a büntetőeljárási szabályok megtartásával folytatta le az eljárást, az ügy helyes ténybeli és jogi megítélése szempontjából minden lényeges körülményt megvizsgált, a bizonyítékokat összegyűjtötte és azokat egyenként és összességükben is helyesen értékelte. Nem tévedett az elsőfokú bíróság, amikor a vádlottnak a nyomozati kihallgatásai alkalmával tett vallomásait, nem fogadta el, és a tárgyaláson megismételt védekezését sem.

Eszerint a sértett a szipuzás közben meg akarta szerezni a szipus zacskóját, ezért az öngyújtójával alágyújtott, hogy a zacskó tartalma ne legyen a sértetté, és ennek során ömlött a hígító sértettre.

A vádlott bár elismerte, hogy a hígítót ő gyújtotta meg, de nem ő öntötte a sértett hátára, nem áll szándékában a sértettnek sérülést okozni, és nem kívánta a halálát.

A másodfokú bíróság a vádlott ezen védekezését, melyet a fellebbezési eljárás során fenntartott ismételten felülbírált és azt alaptannak találta. Az elsőfokú bíróság részletesen kifejtette, hogy a vádlott fenti, többször módosított előadásait miért nem fogadta el a tényállás megállapításának alapjául, és számot adott arról, hogy az ügyben felmerült és hitelt érdemlő bizonyíték az orvosszakértői vélemény határozottan kizárta azt a tényt, hogy a sértett hátán létrejött égési sérülések a vádlott által előadott módon keletkezhetnek volna.

Az elkövetés módját megerősítette 1-es tanú, aki szemtanúja volt az eseményeknek és a sértettnek azonnali segítséget nyújtott. A másodfokú bíróság mindezek alapján megállapította, hogy az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás megalapozott. Észlelte azonban a másodfokú bíróság, hogy a Be. 351. § (2) bekezdésének b./ pontja értelmében kis részében hiányos.

Ezért a másodfokú bíróság a vádlott erkölcsi bizonyítványa alapján a tényállást a Be. 352. § (1) bekezdésének a./ pontja alapján az alábbiakkal egészíti ki.

A Budapesti X. és XVII. kerületi Ügyészség a vádlottal szemben kábítószerrel visszaélés vétsége miatt - melyet 2006. év augusztus hó 22. napján követett el a vádemelést elhalasztotta, és a vádlottal szemben indult eljárást a 2008. év január hó 12. napján kelt határozatával megszüntette.

Ez a büntetőeljárás a vádlottal szemben már folyamatban volt, amikor a jelen ügy tárgyát képező bűncselekményt 2006. év szeptember hó 5. napján elkövette (nyomozati iratok 37-309. oldal).

A tényállás e kiegészítéssel minden tekintetben megalapozottá, és felülbírálatra alkalmassá vált (Be. 351. § (1) bekezdése).

Az irányadó tényállás alapján az elsőfokú bíróság helyesen következtetett a vádlott bűnösségére és a cselekmény jogi minősítése is törvényes.

Egyetértett a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság jogi indokolásával, mely szerint a vádlott nem kívánta ugyan a sértett halálát, de abba belenyugodva eshetőleges szándékkal cselekedett.

A büntetés kiszabásánál irányadó enyhítő és súlyosító körülményeket az elsőfokú bíróság helyesen sorolta fel, de nem a súlyuknak megfelelően értékelte.

További súlyosító körülményként értékelte a másodfokú bíróság, hogy a sértett olyan sérüléseket szenvedett, amelyek maradandó fogyatékossgot és 40 %-ban megállapítható életre szóló egészségkárosodást is eredményezett.

A másodfokú bíróság nem értékelte jelentős enyhítő körülményként a cselekmény kísérleti szakban maradását, mivel ez a magatartás befejezett és közeli kísérlet volt, a sértett életben maradása csakis az 1-es tanú azonnali közbeavatkozásán a sértett ruházatának letépésén és az időben történt szakszerű orvosi beavatkozáson múlt.

Mindezekre figyelemmel továbbá arra, hogy a vádlott otthagyta az égő sértettet, a legalapvetőbb segítségnyújtás nélkül, nem látott lehetőséget a másodfokú bíróság a Btk. 87. § (1) bekezdésében írt enyhítő rendelkezés alkalmazására, de a 87. §. (3) bekezdése szerint alkalmazható kétszeres enyhítésre sem.

A Fővárosi Ítéltábla ezért az elsőfokú bíróság ítéletének főbüntetést kiszabó rendelkezését a Be. 372. § (1) bekezdése alapján megváltoztatta. Úgy látta, hogy a vádlott a cselekményt az átlagosat lényegesen meghaladó embertelenséggel, bódult állapotban, szinte minden emberi érzelm és konkrét motívum nélkül követte el, így az ügyészi indítványt megalapozottnak találva az enyhítő szakasz alkalmazása nélkül, a törvényi minimumban meghatározott 10 évi fegyházbüntetést tartotta arányban állónak a vádlott által elkövetett cselekmény tárgyi súlyával és a bűnösségének a fokával.

Az ítélet egyéb törvényes rendelkezéseit a másodfokú bíróság a Be. 371. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

A Btk. 99. § (1) bekezdése alapján rendelkezett a másodfokú bíróság a vádlott által előzetes letartóztatásban töltött idő beszámításáról.

A másodfokú eljárás során felmerült bűnügyi költséget a Be. 381. § (1) bekezdése alapján a vádlott viseli.

A jogorvoslati jogosultság kizárása a Be. 386. § (1) bekezdésén alapul.

Budapest, 2009. év május hó 28. napján

Dr. Nehrer Péter s.k. Miszlayné Dr. Lányi Éva s.k. Dr. Székely Ákos s.k.

a tanács elnöke

előadó bíró

bíró

A Fővárosi Bíróság 14.B.1140/2008/10. számú ítélete a Fővárosi Ítéltábla 3.Bf.33/2009/7. számú ítéletében írt változtatással a mai napon jogerőre emelkedett és végrehajthatóvá vált.

Budapest, 2009. év május hó 28. napján

. Nehrer Péter s.k.

a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:
tisztviselő